UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 01123434 1

LU
V8297di

Vishnya, Ostap (pseud.)

Діли небесні.

Title translit.: Dili nebesni.

КОВТНЕВИЙ РЕПЕРТУАР

ОСТАП ВИШНЯ

ДІЛИ НЕБЕСНІ

ГРОТЕСК НА 4 ЕПІЗОДИ
З ПРОЛОГОМ І ЕПІЛОГОМ

ЧЕРВОНИЙ ШЛЯХ

Printed in Ukraine

ВИДАВНИЦТВО

ЧЕРВОНИЙ ШЛЯХ

ХАРКІВ

ПРАВЛІННЯ: площа Рози Люксембург, 23.

Телефон 8-04, 8-05, 8-07, 8-11.

Пущено в продаж такі нові книги:

	Ціна
Без'ім'янський.—У Ілліча. Оповідання	02 коп.
Бонч-Бруєвич В.—Як ес-ери хотіли вбити Леніна	06 „
Бушуєв В.—Ленін та світова війна	03 „
Бушуєв В.—В. І. Ленін і міжнародній робітничий рух	06 „
Воронець Л. (переклад).—Від чого помер Ленін	02 „
Горбунов Н.—Як працював Володимир Ілліч	02 „
Ємельянов Н.—Таємний курінь	02 „
Зінов'єв Г.—Ленін—завдання ленінців	09 „
Зінов'єв Г.—Що сказав XIII з'їзд РКП	17 „
Квіринг Е.- Завдання ленінського комсомолу	10 „
Колосов М.—Тринадцять. Оповідання	02 „
Корольов Г.—Про тов. Леніна	03 „
Лепешинський.—Володимир Ілліч Ленін у тюрмі та на засланні	02 „
Метельов А.—Тов. Ленін у Кремлі	04 „
Мотузка М.—Ленін у боротьбі з народництвом	40 „
Панченко М.—Ленін про релігію або віру	04 „
Равич-Черкаський М.—Ленін і національне питання	30 „
Радек К.—Ленін, як основоположник Комінтерну	12 „
Рихліцький В.—Зустрічі селян із Леніним	02 „
Смушков В.—Ленін і селянство	05 „
Смушков В.—Володимир Ілліч Ульянів-Ленін	30 „
Смушков В.—Ленін і поневолені нації	04 „

VISHNYA, OSTAP (PSEUD.)

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЖОВТНЕВИЙ РЕПЕРТУАР

ОСТАП ВИШНЯ

ДІЛИ НЕБЕСНІ

DILI NEBESNI

ГРОТЕСК НА 4 ЕПІЗОДИ
З ПРОЛОГОМ І ЕПІЛОГОМ

[Харків]

[1923]

Printed in Ukr

ДРУКАРНЯ-ЛІТОГРАФІЯ
ВИДАВНИЦТВА
„ЧЕРВОНИЙ ШЛЯХ“

LU
V8297di

624774
7.12.55

Д. У. Д 9827. Зам. 2870. Тир. 1500

ДІЄВІ ОСОБИ.

Бог.
Гаврило, архангол.
Михайло, архангол.
Червоноармієць
Тихон, патріярх.
Голова ВУЦВК'у.
Секретар ВУЦВК'у.
Два члени ВУЦВК'у.
Прохожий.
1-й хлопець.
2-й хлопець.
Міліціонер.
Піп.
Марія Єгипетська.
Почот при богові: святі, янголи і т. ин.

ПРОЛОГ.

Небо. Кабінет господа бога. В обстановці кабінету видко великий прогрес. Почувається «ділова атмосфера». На стінах порозвішувано плакати з написами: «Скінчив справу—вилітай!» «Без діла не залітай», «Не ручкайтесь», «Час—гроші», «Бийте воші» і т. ин. Бог на престолі. Урядує. Приймає ріжні доклади... Хвилюється через те, що справи на землі дуже злі... Нервується... Трясе трезубцем.

Бог.—Порозпускались! Порядку нікоторого! Триста років найбільша в світі держава—овечкою була! Слухалась! Молилася! Церкви будувала! Свічки ставила! Кадила! Влада яка була! Од бога влада́! Шанувала всемогущого, всюдисущого! Тіпалася!

Гаврило (зітхає). — І не говоріть, господи боже наш!

Бог.—Мовчать!! Янголи, називаються! Арханголи! Херувими—серафими! Куди дивилися?! Крила чистили?! Вам усе блестить?! Світозарничать?! Крилокюри вам тут та регальне масло?! Дивились — кажу—куди?! Совіти тепер, професійні союзи?! Раднаркоми?! Мило—сало—сода—синдикати?! А ви сяєте?!

Гаврило.—Святий боже, святий кріпкий...

Бог.—Мовчать! «Святий кріпкий»?! За тиждень одна на п'ятака свічка?! Кріпкий?!.. Хто править?!

Гаврило (боязко).—Радянська...

Бог.—Мовчать! Миропомазана?! Я тебе питаю—миропомазана?!

Гаврило (тремтячи).—Н-ні...

Бог.—Мовчать! Шість років державою заправляє, і ні краплі мира! А ви чухаєтесь?! Я за вас туди літатиму, чи що?! Михайла сюди!

Гаврило.—Єсть! (Вибігає).

Бог.—Шість років?! І ні тобі молебена, ні тобі панахидки?! Шість років! Голод послав, посуху послав — і хоч-би тобі—ха! Позазнавались! Посідали—ні тобі коронації, ні тобі миропомазання?! Забули?! Я вам нагадаю!

(Влітає Михайло).

Бог.—Збирайсь на землю! Владу миропомазати треба! Живо!

Михайло.—Боженьку! Не погодяться! Вони...

Бог.—Мовчать! Щоб мені одно крило тут, а друге—там! «Не погодяться!»... Помазать і все! Сто тридцять мільйонів народу під сухою владою! Не допущу! Так і знайте! Лети й маж!

Михайло.—Багато їх там...

Бог.—Мовчать! Всіх маж! Не погодяться—старшого помаж, хай той вже менших перемаже! До Тихона залети! Підтягни найсвятішого: слабо моляться... Дзвону не чуть, ладану не чуть, воску не бачу! Марш! Не погодяться?!... (Грім, блискавка).

Михайло.—Слухаю! (летить).

Завіса.

КАРТИНА ПЕРША.

Брама з написом: «Кремль»... Червоноармієць на варті похожає біля брами, наспівуючи.

Влітає Михайло.

Михайло (підходить).—Слава в вишніх богу, і на землі мир...

Червоноармієць (суворо).—На вишні бог? Який такий бог?! Чого треба?!

Михайло. (боязко).—«В вишніх богу»... «А на землі мир»...

Червоноармієць.—Чого, питаю, треба?! Чого такого ходиш тут, товаришу?

Михайло.—Старшого мені... Который... влада... Побачити, хто тут у вас найстарший... Верховний...

Червоноармієць.—Пропуск є?

Михайло.—Нема пропуску... Я так... найстаршого.. Од бога я...

Червоноармієць.—Плутаєш чтой-то, товаришу. Чого тобі найстаршого? Говори толком..

Михайло.—Од бога я... З неба.. Владу миропомазати на царство... Завжди мазали верховну... Благодаті напускали... і тепер в Англії, в Бельгії, в Італії, в Японії, та й по инших країнах ще можемо... Треба-б і у вас... Бог послав... Зпізнилися... думали не втримаєтеся... Шість років уже... і ні коронації, ні миропомазання...

Червоноармієць.—Хе-хе! Чтой-то ти, товаришу, смишной какойсь-то! Кого мазать?! Владу говориш, мазать?! Савєцкую?! Чудака ти, їй-богу... Хто-ж ти такий будеш?! Зкудова?

Михайло.—Янгол я... Од бога...

Червоноармієць.—Ангел, говориш? Брось Ваню накачівать... какі-такі ангели?!

Михайло.—Післанець божий... Таїнство миропомазання...

Червоноармієць. — Ти що-ж?!«Всерйоз і надолго»?! Літай! Кишш! Кша! Кша! Ніколи, брат, мазаться... Діла сурйозниї найшли... ік з'їзду готуємось... не велено нікого пущать. Літай далі...

Михайло.—Од бога..

Червоноармієць (люто).—Кша.

Михайло. (Притьмом тікає).

Червоноармеієць.—Ангели—арррхангели...

Завіса.

КАРТИНА ДРУГА.

Кімната патріярха Тихона. Дуже багато ікон, біля яких горять лампади. Посередині стіл, біля столу сидить Тихон. На столі пляшки, закуски.

Входить Михайло.

Михайло (біля дверей).—Хай святиться ім'я твоє!

Тихон.—Амінь... Хто й звідки?

Михайло.—Архангол Михаїл. Од бога. Владу на царство миропомазати прилетів! Сунувсь до Кремля—не пускають!

Тихон.—Не пускають, кажеш? Сідай! Підкріпись! І не пустять! Такі брат діла пішли, що й не потикайсь краще!... А то, щоб тебе не помазали.

Михайло.—Хіба такі неприступні?!

Тихон.—І не говори! Випий чарочку. (Михайло п'є й кривиться). Що?! Не воно?! Шість градусів, брат... Ех, раніш бувало, як нюхнеш церковного, так аж-аж-аж! Отак, брат, усе! Горілка 20 градусів... Пиво півтора... жисть!!

Михайло.—Н-дда!

Тихон.—Шість років б'юсь. Проклинав... не бере. Анахтемі предавав—не бере. Голодували—золота не давав—не бере!

Михайло.—Не бере?...

Тихон.—Не бере, голубчику! Викушай ще Михасю! (Наливає). На бездзвіння й капелюха дзвін. Взялись за мене. Давай, говорять, золото, давай діяманти—бо голодні мруть!

Я по парахвіях: кріпись братіє! Ховай, православні! Закопуй! А їх євангелієм: «Голодні,—кажу,—хліба у вас просять, а ви їм камінь у двадцять каратів». Не бере! Вони мені: «Ніхто бо більше імать, аще душу свою положить за друзі», а я їм: «Душу,—кажу,—душу, а не діяманти»! Душу можна! Не бере! В узилище мене!

Михайло.—Вас?!

Тихон.—Мене! Судити зібралися! Розкол пішов. Жива пішла... «Мертва»... Автокефальна... Кожний сам собі єпископ... Постриглись усі.. В галіфе службу правлять... Не служба божа, а падекатр якийсь! Народ розпустився! Бевкаєш, бевкаєш до церкви, а воно тобі стара бабуся пришкандибає... Хоч прав, хоч не прав... Отаке пішло... Пасомі всі на засіданнях... Ціни знижують.

Михайло.—Що-ж буде?

Тихон.—Що буде?! Ряси на борошно промінюю, тим і живу... Та на кінематограф граю за артиста... Оце й усе... А ти миропомазати?! Кинь, краще... Полети на Україну, там так само верховна є... Своя... Може там пощастить... А тут, брат, навряд!...

Михайло.—На Вкраїні?! Де це Україна?!

Тихон.—Юго-Западний край! Край, мітрополіта Київського й Галицького! Знаєш?

Михайло.—А як-же? Флавіян був... Знаю...

Тихон.—Так отож... У Харкові влада! Полети... Може й мазнеш кого...

Михайло.—Бувайте, святителю!

Тихон.—Літай, здоров!

(Михайло виходить. Тихон наливає чарку й випиває. Сидить, замислившись).

Завіса.

КАРТИНА ТРЕТЯ.

Кабінет Голови ВУЦВК'у. Голова сидить за столом. Входить Михайло...

Михайло.—Мир вам!

Голова.—Що скажете, товаришу? Кажіть коротенько—в чім справа?

Михайло. — Од бога я до вас. Миропомазати. Благодати напустити. Потому, як ви будете верховні...

Голова.—А ви хто будете? Робітник?

Михайло.—Янгол я...

Голова.—Кваліфікований? Якого цеху?

Михайло.—Я не цеху. Ліки ми янгольскі...

Голова. Лико дерете? Ага... Кустарі чи фабрикою? Артілю чи сами?! В спілці чи так?!

Михайло.—Ні! Я миропомазати. З миром я...

Голова.—А я хіба з боєм? І я з миром! Чого хочете--кажіть коротенько. Не затримуйте...

Михайло.—Так я-ж кажу: миропомазати вас хочу. Благодати бог посилає через мене. Я оце й прилетів.

Голова.—Ага! Он що! Це як раніш: «Нєсть власти, аще не од бога?»... Миропомазаники божі.

Михайло.—Ну-да!

Голова.—Сам не можу вирішити. Лишіть заяву. Як президія... Треба проголосувати...

Входить президія: секретар і два члени.

Голова.—Ага, ось і президія. От і добре (до президії). Товариші, тут ось янгол од бога: миропомазати нас хоче...

Секретар.—Миропомазати... «Новоє дєло»...

Голова.—Як бути?! На мою думку треба скласти комісію з представників НаркомРКІ, Наркомпроду й Жінвідділу...

Секретар.—Таке?! Навіщо комісію? До Балицького його, той його миропомаже...

Голова.—Дозвольте голосувати... Хто за те, щоб до Балицького?

Всі піднімають руки.

Голова.—Всі. Товаришу, так ви зверніться до Балицького, на Чернишевську, в цій справі. Він вам і з'ясує...

Михайло.—Так дозвольте хоч благодати пустить..

Секретар.—На вулиці пустиш—тут і так душно... (Бере його за плечі й виводить).

Завіса.

КАРТИНА ЧЕТВЕРТА.

На вулиці перед ВУЦВК'ом.

Михайло. (Виходить, безпорадно озирається навкруги. Проходять обивателі, підозріло його оглядають).

1-й прохожий.—Смотри з крилами?! Звідки він такий тут узявся?.. (До Михайла). Звідки ви тут гражданин?

Михайло.—Скажіть, як на Чернишевську? До Балицького!

1-й прохожий.—Емігрант чи штолі?!

Підбігають хлопці з цигарками й з ірисом.

Разом

Хлопець 1-й.—«Посольськіє»! Вот оні «Раковськіє», «Петровськіє»...

Хлопець 2-й.—Сочнай! Молочнай! І-і-ірис! (Побачивши Михайла хлопці, як стій, зупиняються).

Хлопець 1-й.—Глянь, пацан! Чоловек-птиця!

Хлопець 2-й.—Вроді как попугай: з крилами...

Михайло.—Отроки! Куди тут на Чернишевську, до раба божого Балицького?!

Хлопець 1-й.—Слихав: «отроки?!»

Хлопець 2-й. (Пританцьовує). — Птичка божая не знаїть, ні заботи, ні труда! Лам-та-дріца-а-ца-ца! Куда тобі, гражданин?!

Біжить піп з клуночком. У клунку речі: подушечка, одіяло. «З... вещами», одне слово.

Михайло. (До попа).—Раб божий! Куди тут на Чернишевську, до Балицького?!

Піп (став як стовп. Здивовано).—До Балицького?! А хто ви такий будете?!

Михайло.—Янгол я...

Піп (лякливо). —«Честнєйшую херувим, і славнєйшую без сравнєнія серафім...

Михайло.—Владу прилетів миропомазати. Так сказали, щоб до Балицького звернувся... А я не знаю...

Піп (бере Михайла за руку й одводить на бік). — Янголу божий... Куди тебе спровадили?! Лети світозарний! Лети й не озирайся! Тут чорта вкрутили, не тебе сяйвонебесного! Боже тебе сохрани й помилуй... Тікай, архистратиге, а то тут тебе миропомажуть...

Підходить міліціонер.

Міліціонер.—Що за шопоти в обчественному мєсті?!

Піп.—Свят-свят-свят! (Зникає).

Міліціонер (До Михайла). — Што за одьожда, гражданін?! Учотная картка є?...

(Михайло тікає притьмом. Міліціонер сюрчить у сюрчок).

Завіса.

ЕПІЛОГ.

Обстановка як у пролозі... Бог ходить нервово по кабінету... Стук у двері.

Б о г. Хто?

М и х а й л о.—Михаїл...

Б о г.—Залітай!

Входить Михайло.

Б о г.—Ну?!

М и х а й л о.—Ех, боженьку! Бодай мені не казати, а вам боже, не чувати!

Б о г (суворо).—Не зумів?!

М и х а й л о.—Не схотіли... Полетів ото я...

Б о г.—Знаю! Стежив! Розучились!

М и х а й л о.—Я все робив...

Б о г.—Знаю! Новини які на землі?!

М и х а й л о.—Церква колеться... Святиться, пересвячується.

Б о г.—Знаю! Народ молиться?!

М и х а й л о.—Та молиться... Тільки молитви якісь нові. Все в тих молитвах попереплутувалося... Якась та молитва і «в бога», і «в христа», і в «печонки-селезьонки»... Сумно боже. Розпаскудився нарід... Не слухає вас!

Б о г.—Кого не слухає?! Ме-е-е-не?! Та я його! Гукни лька, хай грім робить! Я...

М и х а й л о.—В Ільковій, боже, колесниці вісь вломилася... І кінь на запал захворів... Прохав-же на амортизацію—не підпустили...

П а в з а.

Б о г. (тихо).—Ну йди! (Михайло йде до дверей). Поклич Ісуса...

М и х а й л о.—Ісус прохав не турбувати: євангелію переробляє. У тім місці, де ото: «аще тебе хто вдарить по

правій, підстав йому й ліву», переробив: «аще тебе хто вдарить по правій щоці, схопи мерщій ломаку й побий її на йому сукиному синові до цурки»...

Б о г.—Матір божу попроси!

М и х а й л о. Матір божа все плачуть. І на землі, життя перевела, кажуть, і тут ніякої втіхи... Нема спіднички по раю пройтися...

Б о г.—Ну, йди! Хай Маруся Єгипетська забіжить...

М и х а й л о.—А що з миром робити? Бочка вщерть повна: через вінця ллється...

Б о г.—Масти в Англії, в Бельгії... В Японії масти.

М и х а й л о.—Що-ж «масти»?! І так усі мантії в плямах і з лисини капає! Придумайте що-небудь! А то молодь учора на мирі яєчню смажила... Ілько якось колесницю підмазував... Павло чоботи мастить... Гріх самий... (Пішов).

За сценою чути Михайлів голос: «Марусю! Бог кличуть»...

Вбігає Маруся.

М а р у с я.—Кликали, боженьку!

Б о г.—Що-ж це ти, Марусю, забула про мене? Ніколи й не забіжиш?

М а р у с я.—Та сумно у вас, боженьку... Старенькі вже стали... А в нас там Юрко на гармонії грає та такої веселої виспівує:

Ех Распутина любила,
До Распутина ходила
Саша'д, поздно вечерком...

Б о г.—Краще б отам дракона давив та за жеребцем дививсь, ніж ото на гармонію вигравати. Жеребець так у корості ввесь, а йому іграшки... не напарубкувався? А ти теж хороша! Все тобі гармонія... Раніш так забігала...

М а р у с я.—Е, раніш... Раніш і ви, боженьку, які були... Дужі та грізні... За сім день он чого наробили... І світ зробили... і лева. А тепер...

Б о г.—Що тепер?! Та я!! Я на порох усіх!! Кха-кха-кха! (Закашлюється старечим важким кашлем. Хапається за груди й сідає, кахикаючи, на стілець).

М а р у с я. (кричить).—Води! Води! (Бігає по кабінету). Всі збігаються. Метушня, гамір.

З а в і с а.

ВИДАВНИЦТВО „ЧЕРВОНИЙ ШЛЯХ“

Пущено в продаж такі нові книги:

Ціна

Сталін І.—Організатор і вождь Р.К.П. . . . . 03 коп.
Сталін І.—Про основи ленінізму . . . . . 30 „
Ульянов Д. і Ульянова М.—Родина про Володимира Ілліча 03

Є в продажу такі книги:

Бухарін Н.—Криза капіталізму та комуністичний рух . 50 „
Іжевський В.—Коротка історія комітетів незаможних селян на Україні . . . . . 40 „
Кулик І. та Яворський М.—Нариси історії комуністичної партії (більшовиків) України . . . . . 75 „
Лядов М.—Історія розвитку російської комуністичної партії (1898—1923 р.) . . . . . 80 „
Одинець Г.—Міжнародня селянська конференція . . . 15 „
Радек К.—Закордонна політика Радянській Росії. 1 карб.—
Христюк П.—Нариси історії класової боротьби та соціялізму. Доба початків капіталістичного господарства . . . . . 1 карб. 50 „
Шаховицький Ф.—Розстріл ленських робітників 17 квітня 1912 року . . . . . 35 „

Вимагайте нові каталоги Видавництва

На складі Видавництва та його філій—великий вибір книжок з усіх галузів знання.

Видавництво має скомплектовані бібліотечки на ріжні ціни.

ВСІМ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІМ ОРГАНІЗАЦІЯМ РОБИТЬСЯ ЗНИЖКА.

ЧЕРВОНИЙ
ШЛЯХ

11.4.56 EK

LU
V8297di

Vishnya, Ostap (pseud.)
624774
Для небесні.
«Title translit.: Dliy nebesni»

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED